

Радован Рађевски
КАП ПО КАП

Уредник

Зоран Колунџија

Рецензент

Љубомир Ђорић

РАДОВАН РАЂЕВСКИ

Кап по кап

ПРОМЕТЕЈ
Нови Сад

*Мени моје ја
коџа њроб*

КАП ПО КАП

Родивши се плаче
божији лик.
Лаж или знање?
Оба ока виде
ал' друкчијим сузама перу.

Низ образ клижу полако.
У устима важу
укус човека.

ПАС

Од борових облица начињена
велика и топла кућа и
пуна чинија хране,
а, он загледан у даљину
снежних висова планинских
цвили на новом ланцу...

ДЕЧИЈА МЕРА

Не мере деца казном кривицу
у овом времену смутном
где се свака радост плаћа смрћу.

Само се благо насмеше
и сакрију рањене руке
у недра своје мајке.

ДВА СУНЦА

На истоку сунце рођено,
на западу умрло,
између њих,
као међу жрвња два,
ни жив ни мртав –
Икаров син,
чека да полети.

?

Завет црне удовице
својим синовима.
Завет јалове жене
нерођеним кћерима
и вапај прецима
слепорођеног
чиме се може измерити?

ПЕСНИК

Лако је бити песник
ал' овај камен на прсима
што дроби дах
и цеди речи јаловог ума
из млека мајке.

Пажљиво их вади
прљавим рукама,

полако пије.

ОЛОВНИ ВОЈНИК

Усиљени марш оловног војника
ништа је до тапкање у месту.
Окружен оловним друговима
дизаће буне и устанке.

Малени бундија остаће без казне
сем што ће скрајнут,
у кутији са играчкама,
дуго чекати дечије руке.

КАНАРИНАЦ

Нисам водио рачуна
о речима које изговарам,
али кад зима стисне,
а канаринац у село стигне гладан,
и запева од муке... ћутим.

ЧУВАР

Никад нехрањен
с мајчиних груди,
у туђем дому зри,
чувар својих хранитеља.
Патњом остављеног чеда
пише по сванућу
жељу тек рођених,
да земља Авеља закланог
изађе из саксије.